

РЕШЕНИЕ

№ 11232

гр. София, 23.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 63 състав, в публично заседание на 25.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитрина Петрова

при участието на секретаря Десислава Лазарова, като разгледа дело номер **397** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 84, ал. 2, вр. чл. 70, ал. 1 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ).

Образувано е по жалба на Я. Е., ЛНЧ [ЕГН], [дата на раждане], гражданин на М., чрез адв. Т. Л., срещу Решение № УП-ОК21/31.10.2025г. на Интервюиращ орган при Държавна агенция за бежанците, с което на основание чл. 70, ал. 1, вр. чл. 13, ал. 1, т. 1 и т. 2 от Закона за убежището и бежанците е отхвърлена молбата му за предоставяне на международна закрила.

В жалбата се сочи, че оспореният акт е незаконосъобразен, защото е издадено в противоречие с материалноправния закон и при съществено нарушение на административнопроизводствените правила и необоснованост. Посочва се, че анализът на изложената в решението обстановка в М. е формален и не кореспондира с личната му бежанска история. Държавната агенция за бежанците трябва да извърши обоснована преценка относно действителната възможност кандидатът да се установи в посочената обособена област. Посочва се, че решение на ДАБ е издадено в нарушение на изискванията на чл. 8, ал. 2 от Директива 2011/95/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 13 декември 2011 година. Претендира се отмяна на решението.

В съдебно заседание, жалбоподателят не се явява и не се представлява.

Ответникът – Интервюиращ орган при Държавна агенция за бежанците, редовно призван, не се представлява.

За Софийска градска прокуратура, редовно призвана, не се явява представител.

Административен съд София – град, след като взе предвид наведените в жалбата доводи и становището на ответника и се запозна със приетите по делото писмени доказателства, намира следното от фактическа страна:

С вх. № ПМЗ - ОК - 2933 от 13.10.2025г. в Регистрационно приемателен център - [населено място] (РПЦ - [населено място]), отдел „ПМЗ - кв. Овча купел“, жалбоподателят Я.(собствено име) Е.(фамилно име), от мъжки пол, [дата на раждане] в [населено място], [община] И., М., гражданин на М., амазиги по народност, вероизповедание - мюсюлманин-сунит, семейно положение - разведен, ЛНЧ [ЕГН], е поискал предоставяне на международна закрила. Личните му данни са установени въз основа на подписана декларация на основание чл. 30, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, тъй като чужденецът не е представил документи, удостоверяващи самоличността му. В хода на административното производство той е представил копие от национален паспорт, издаден в М., както и оригинал на шофьорска книжка.

На същата дата, 13.10.2025г., е съставен регистрационен лист с приложение. Я. Е. е получил копие от Указания, рег. № УП 23998/13.10.2025г. относно правата и задълженията на чужденците, подали молба за закрила в Република България, включващи пояснения относно производството по предоставяне на международна закрила; относно последваща молба за предоставяне на международна закрила, относно връчване на решенията. Видно от удостоверителното изявление на жалбоподателя същите са били преведени на разбираем за чужденеца език и последният е получил копие от тях.

С жалбоподателя в хода на административното производство е проведено интервю на 22.10.2025г., в присъствието на преводач от/на арабски език. По време на проведеното интервю с рег. № УП 23998/22.10.2025г., жалбоподателят че е напуснал държавата си на произход през месец юли 2025г., легално със самолетен полет за Турция, където за мароканските граждани не им е нужна виза. Твърди, че е останал два месеца в Турция, след което е продължил за Република България. Пояснява, че в страната ни е преминал на третия опит, не по законоустановения ред. Декларира, че това е първата му молба за международна закрила и че не е подавал такава в друга държава.

Мотивира молбата си за международна закрила с проблеми от личен характер, свързани с извършено от него пътнотранспортно произшествие. Разказва, че през месец юни 2025г. е извършил катастрофа между неговата кола и момче на тротинетка, за която не е виновен. Обяснява, че той е следвал пътя, а другото момче е навлязло от завой в забранен път. Неговата невинност се е потвърдила и от направена от застрахователите и полицаите карта на местопроизшествието. По думите на чужденеца е имало съдебно дело срещу него, но родителите му са дали пари на бащата на блъснатото момче и семейството му се е отказало от делото. Обяснява, че са предложили пари, въпреки своята невинност с факта, че в М., когато има смъртен случай има съдебно дело и затвор, независимо дали човека е виновен или не. Заради отказа на семейството на блъснатото момче съдебното дело е било прекратено. След престой в болница момчето е починало, а братята му са започнали да посещават магазина на кандидата и да го заплашват на живо и по телефона. Заради това един месец по-късно чужденецът е напуснал страната си за Турция, където също не е искал да остава за дълго, тъй като в страната може да влезе всеки мароканец. Я. Е. пояснява, че не е имал държава цел, където да отиде, а просто е искал да отиде на място, където братята на убитото момче биха го намерили по-трудно.

В хода на проведеното интервю чуждият гражданин разказва, че е роден в [населено място], [община] И. и е живял в [населено място], М., където и досега живее цялото му семейство. Твърди, че е завършил средно образование и е следвал право в университет, но не е успял да го завърши. В страната си на произход е продавал аксесоари за автомобили. Допълва, че два пъти е бил женен и два пъти се е развеждал и, че няма деца. Чужденецът добавя, че не би се върнал в страната си на произход, тъй като се е отказал от всичко там и изпитва страх да не бъде убит от братята на жертвата.

Относно етническата си принадлежност, заявява, че е амазиги, чиито представители са истинските жители на С. А. и живеят в М., А. и Т.. Допълва, че в М. гледат на амазигите като на нисша класа и на хора без стойност. Я. Е. посочва, че не е имал проблеми заради своята етническа принадлежност с официалните власти, но много хора са отказвали да общуват с него заради факта, че е амазиги. Отрича да е имал проблеми във връзка със своята религиозна принадлежност в М.. Посочва, че не е бил задържан и арестуван, а единственото дело, което е водено срещу него е било по повод катастрофата и то е прекратено. Твърди, че не е бил политически ангажиран. Пояснява, че не е имал проблеми с официалните власти, полицията и армията в родината си. Изрично допълва, че не е насилван от никого в М., а заплахите са идвали само от страна на братята на загиналото момче.

Въз основа на гореизложените факти, справка на вх. № МД-02- 585/29.10.2025г. на Дирекция „Международна дейност“ на ДАБ-МС относно положението на амазиги/берберите в М., с Решение № УП-ОК21/31.10.2025г., Интервюиращ орган при Държавна агенция за бежанците, на основание чл. 70, ал. 1, вр. чл. 13, ал. 1, т. 1 и т. 2 от Закона за убежището и бежанците е отхвърлил молбата му за предоставяне на международна закрила.

Оспореното решение е съобщено на жалбоподателя на 12.12.2025г., а жалбата срещу решението е подадена до Административен съд София-град на 19.12.2025г.

При така установената фактическа обстановка, настоящият съдебен състав прави следните правни изводи:

Жалбата е депозирана в преклузивния срок по чл. 84, ал. 2 от ЗУБ. Същата изхожда от активно легитимирана страна и е отправена до местно компетентния административен съд. Ето защо, жалбата се явява процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Обжалваното решение е обективизирано в писмена форма и е издадено от административен орган, разполагащ с материална и териториална компетентност. Съгласно чл. 48, ал. 1, т. 10 от ЗУБ, Председателят на ДАБ определя длъжностни лица от Държавната агенция за бежанците за интервюиращи органи, които да извършват действията, предвидени в този закон, като по делото е представена Заповед № РД 05-298/13.04.2022г. на Председателя на ДАБ, с която Г. С. Д., младши експерт в Регистрационно приемателен център - [населено място], отдел „ПМЗ - кв. Овча купел“, е определена за интервюиращ орган.

Оспореният административен акт отговаря на изискванията за форма и съдържание, тъй като е надлежно мотивиран с посочване както на фактическите, така и на правните основания за постановяването му.

Не се констатира при постановяването му да са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, а оплакванията в тази насока са изцяло неоснователни.

Оспореното решение е издадено в ускорено производство по реда на Глава VI, Раздел II. Съгласно чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗУБ, производство за предоставяне на международна закрила се образува с регистрирането на чужденеца по подадена от него молба за международна закрила. В случая чужденецът е регистриран на 13.10.2025г., а оспореният акт е издаден на 31.10.2025 г. Ето защо съдът намира, че актът е издаден при спазване на срока по чл. 70, ал. 1 от ЗУБ за произнасяне в ускорено производство.

В хода на производството пред решаващия орган с чужденеца е проведено интервю, което е отразено в нарочен протокол, прочетен на интервюирания в присъствието на преводач на разбираем за него език.

Не се установява и нарушение на чл. 58, ал. 10 от ЗУБ. В случая е изискано писмено становище

от ДАНС по молбата на жалбоподателя за предоставяне на международна закрила. Следва да се отбележи, че липсата на подобно становище не обосновава незаконосъобразност на оспореното решение, доколкото то е постановено по реда на чл. 70, ал. 1 от ЗУБ - в ускорено производство, а в този случай съгласно разпоредбата на чл. 58, ал. 10 изр. 2 от ЗУБ такова становище не се изисква.

Административният акт отговаря и на общите изисквания за форма и съдържание по чл. 59 от АПК. В решението са посочени както фактическите, така и правните основания за издаването му. Административният орган е изложил поотделно съображения защо приема, че на чужденеца не следва да бъде предоставен статут на бежанец и хуманитарен статут, като е обсъдил както изложените от жалбоподателя данни в бежанската му история, така и обстановката в страната му на произход. Обективизираните в решението фактически съображения са подробни, ясни и кореспондиращи на приложените правни норми, и дават възможност на чужденеца да разбере мотивите на административния орган.

Съдът счита, че оспореното решение е съответно и на материалния закон.

Причините, които българският законодател установява като обосноваващи предоставянето на статут на бежанец и на хуманитарен статут, се сочат в чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ. Съгласно чл. 8, ал. 1 от ЗУБ, статут на бежанец в Република България се предоставя на чужденец, който поради основателни опасения от преследване, основани на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група, се намира извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея. Наличието и основателността на опасенията, следва да се преценяват с оглед представените в бежанската история на кандидата за статут конкретни данни, като се отчете произхода на преследването, дали последното води до нарушаване на основни права на човека и закрилата, която може да се получи от държавата по произход.

В настоящия случай, видно от протокола от проведеното с оспорващия интервю по реда на чл. 63а от ЗУБ, същият е заявил като причини за напускане на М. такива, които са изцяло от проблеми от личен характер, свързани с извършено от него пътнотранспортно произшествие, и са ирелевантни по отношение на изброените в чл. 8, ал. 1 от ЗУБ основания. Оспорващият заявява, че не е бил арестуван, преследван, обект на репресии или насилие, че не е имал опасения за физическата си сигурност от страна на властите по повод етническата си принадлежност и евентуална политическа ангажираност, нито проблеми във връзка с религиозната си принадлежност. Тоест същият не изтъква, нито обосновава осъществено спрямо него преследване по смисъла на чл. 8, ал. 4 и ал. 5 от ЗУБ, нито посочва да има риск от бъдещо такова. В този смисъл административният орган е извършил единствено възможната преценка, изследвайки данните от бежанската история на жалбоподателя, и достигайки до обосноваван извод относно липсата на предпоставките за предоставяне на чужденеца на статут на бежанец. Правилно е отчетено, че причините, поради които същият е напуснал държавата си по произход, не попадат в приложното поле на чл. 8 от ЗУБ, респективно на чужденеца не може да бъде предоставен статут на бежанец. Чужденецът не навежда твърдения за наличие на опасения от конкретни репресии, предприети спрямо него или членове на семейството му по причините, визирани в чл. 8, ал. 1 от ЗУБ. В тази връзка, от материалите по преписката не може да се направи извод за осъществено спрямо чужденеца преследване по смисъла на чл. 8, ал. 4 от ЗУБ, изразило се в действия измежду посочените в ал. 5 на същата норма, поради което не са налице субективният и обективният елемент на предвиденото в цитираната разпоредба понятие „основателни опасения от преследване“. При това положение правилен е изводът, който прави ответникът, че оспорващият напуска държавата си на произход, мотивиран единствено от съображения, които не са

релевантни за настоящото производство. Извод в насока липса на осъществено преследване по смисъла на ЗУБ по отношение на жалбоподателя може да се извлече и от факта, че същият е напуснал страната си по произход легално. В този смисъл, административният орган е извършил единствената възможна преценка, изследвайки данните от бежанската история на жалбоподателя и достигайки до обосноваван извод относно липсата на предпоставките за предоставяне на чужденеца на статут на бежанец.

Съдът намира за правилна и обоснована и преценката на интервюиращия орган за неоснователност на молбата за предоставяне на хуманитарен статут на основанията, посочени в чл. 9, ал. 1, т. 1 и 2. Съгласно чл. 9, ал. 1 от ЗУБ, хуманитарен статут се предоставя на чужденец, който не отговаря на изискванията за предоставяне на статут на бежанец и който не може или не желае да получи закрила от държавата си по произход, тъй като може да бъде изложен на реална опасност от тежки посегателства, като: 1. смъртно наказание или екзекуция; 2. изтезание, нечовешко или унижително отнасяне, или наказание; 3. тежки заплахи срещу живота или личността на цивилно лице поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт.

В разглеждания случай чужденецът въобще не е навел като причина за напускането на родната си страна наличието на опасност да бъде осъден на смъртно наказание или екзекуция или пък да бъде подложен на изтезание или нечовешко или унижително отнасяне, или наказание.

Третата причина за предоставяне на хуманитарен статут - тази по чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ - тежки заплахи срещу живота и личността на чужденеца като цивилно лице поради безогледно насилие в случай на вътрешен или международен въоръжен конфликт, съдът също не приема за налична по отношение на оспорвания.

За прецизност на мотивите на настоящото решение е нужно да се посочи, че цитираната норма на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ е изцяло в синхрон с чл. 15, б. "в" от Директива 2011/95/ЕО на Съвета от 13.12.2011г. Със свое Решение от 17.02.2009г. по дело № C-465/07/М. Е. and Noor E. vs Straatssecretaris van J./, по отправено от холандска страна преюдициално запитване за приложението на чл. 15, б. "в" от Директива 2004/83/ЕО на Съвета (отм.), Съдът на Общността (голям състав) е постановил, че въпросната норма следва да се тълкува в смисъл, че: 1. съществуването на тежки и лични заплахи срещу живота или личността на молителя за субсидиарна закрила не е подчинено на условието последният да представи доказателства, че той представлява специфична цел, поради присъщи на неговото лично положение елементи; и 2. съществуването на такива заплахи може по изключение да се счита за установено, когато степента на характеризиращото протичащия въоръжен конфликт безогледно насилие, преценявана от компетентните национални власти, сезирани с молба за субсидиарна закрила, или от юрисдикциите на държавата-членка, пред които се обжалва решение за отхвърляне на такава молба, достига толкова високо ниво, че съществуват сериозни и потвърдени основания да се смята, че цивилното лице, върнато в съответната страна или евентуално в съответния регион, поради самия факт на присъствието си на тяхна територия се излага на реална опасност да претърпи посочените заплахи. Действително понастоящем с Директива 2011/95/ЕС на европейския парламент и на съвета, Директива 2004/83/ЕО е отменена, но текстът на чл. 15 от последната е преповторен в текста на чл. 15 от Директива 2011/95/ЕС, поради което и тълкуването, дадено с Решение от 17.02.2009г. по дело № C-465/2007г. на Съда на Европейския съюз, е запазило своето значение.

В конкретния случай, за да отхвърли молбата за този вид закрила, решаващият орган се позовава изцяло на факти, които се съдържат в Справка с вх. № МД-02-585/29.10.2025г. на Дирекция „Международна дейност“ при ДАБ, относно Кралство М.. На основание чл.

21, т. 6 от Устройствения правилник на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет, дирекцията събира, поддържа и актуализира база данни за държави по произход и за трети сигурни държави, включваща обща географска, политическа, икономическа и културна информация, информация за правната уредба и за спазването на правата на човека. Цитираната справка е изготвена от компетентен орган, в кръга на правомощията му, представлява официален писмен документ и обвързва съда да приеме за доказани удостоверените факти, ако същите не се оборват чрез други надлежни доказателства.

По делото липсват данни ситуацията в М. да сочи на наличие на широко мащабен „вътрешен въоръжен конфликт“ по смисъла на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, който да е до степен на безогледност и повсеместност, а именно да обхваща цялата територия на съответната държава, както и живота и здравето на всеки граждан, намиращ се на тази територия, сам по себе си да е изложен на реален риск от посегателство. Тоест не се доказва наличие на такъв вътрешен или международен конфликт на цялата или на част от територията на М., който да се обхваща от разширенията, дадени в решението от 17.02.2009г. на Съда на Европейските общности (СЕО) по тълкуването на чл. 15, б. "в" от Директива 2004/83 ЕО (отм.).

При липса на други противопоставими доказателства, които да оборват фактическите изводи на ответника, съдът не може да обоснове извод за основателност на молбата за предоставяне на статут на жалбоподателя по реда на чл. 9 от ЗУБ.

Не се установява да са налице и основанията, визирани в чл. 9, ал. 6 и ал. 8 от ЗУБ, за да се наложи извод за предоставяне на такъв статут.

Административният орган е изпълнил задължението си за задълбочено и всестранно установяване на релевантните за неговата решаваща роля факти, а именно извършил е надлежна проверка доколко субективните опасения на жалбоподателя от преследване или реална опасност от тежко посегателство са обективни, обсъдил е актуалната обстановка в страната по произход, като данните от справката на ДАБ съвпадат с отразеното в решението на интервюиращия орган и изводите на последния, че по отношение на жалбоподателя не са налице причини от хуманитарен характер или други основания, предвидени в действащото законодателство, които могат да обосноват предоставянето на хуманитарен статут по реда на чл. 9 от ЗУБ, са правилни и законосъобразни.

Настоящият съдебен състав счита, че оспореното решение не страда от порок, налагащ отмяната му по смисъла на чл. 146 от АПК, поради което подадената против него жалба се явява неоснователна.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, чл. 85, ал. 3, във връзка с чл. 84, ал. 2 ЗУБ, Административен Съд С. – град, I отделение, 63 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Я. Е., ЛНЧ [ЕГН], [дата на раждане], гражданин на М., срещу Решение № УП-ОК21/31.10.2025г. на Интервюиращ орган при Държавна агенция за бежанците, с което на основание чл. 70, ал. 1, вр. чл. 13, ал. 1, т. 1 и т. 2 от Закона за убежището и бежанците е отхвърлена молбата му за предоставяне на международна закрила.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване, на основание чл. 85, ал. 3, във връзка с чл. 84, ал. 2 ЗУБ.

СЪДИЯ: